

Pierwszy Adoratorze

1. Pia - stu - nie Bo - ga sa - me - go, Ka - płą - nów - chlu - bo i wzo - rze!

Stró - zu Wcie - lo - ne - go Sło - wa i pier - wszy a - do - ra - to - rze!

Pan zwie - rzył Twej - czu - łej pie - czy Naj - dro - ższe ludz - ko - ści wia - no,

To - bie da - je Syn Czło - wie - czy sło - dzie oj - ca swe - go mia - no.

2. Niepokalana Dziewica, * Płodna przez Ducha Świętego,

Ciebie na ziemi zaszczyca * Chwałą oblubieńca swego.
Prawego Boga - Człowieka * I Matki Jego Dziewicy,
Twoja najtkliwsza opieka * Strzeże, jak oka źrenicy.

3. Ty Go, choć słabą Dziecinę, * Na kolanach adorujesz,

Ty Mu, w egipską krainę, * Ucieczką, życie ratujesz;
Ty Go, królewski potomku, * Tylu zaszczycon łaskami,
Żywisz, w nazareńskim domku,
Swych ciężkich prac owocami.

4. A gdy Twój Jezus kochany * Cudami się opromienia,

Ty, Jego ojciec przybrany, * Szukasz ukrycia i cienia!
I nas ten sam Bóg przyzywa * Ku sobie, przez cud Ołtarza,
Niech nas twój przykład porywa, * Niech serca ogniem rozżarza.